

วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

《中国学研究期刊》 泰国农业大学

Chinese Studies Journal, Kasetsart University

วารสารฐาน TCI กลุ่ม 2 (พ.ศ. 2568-2572)

■ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) 2568 | Vol. 18 No. 1 (January-June) 2025 ■

บทบรรณาธิการ

วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นวารสารที่มุ่งเผยแพร่และรวบรวมความรู้และทัศนะทางวิชาการในด้านจีนศึกษา อีกทั้งยังเป็นเวทีในการเสนอผลงานทางวิชาการของนักวิชาการด้านจีนศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในด้านภาษาและวรรณคดีจีน การแปล การสอนภาษา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น

ปีพุทธศักราช 2568 วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นปีที่ 18 ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) มีบทความที่ตีพิมพ์ประจำฉบับนี้มีจำนวน 10 เรื่อง โดยแบ่งเป็นบทความภายใต้แนวคิด “ผีसाง เทวดาในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมจีน” จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) คติความเชื่อ “จื่อกู” ในฐานะ “เทพห้องส้วม” กับมุมมองความไม่เท่าเทียมทางสังคม ของสุรสิทธิ์ อมรรณชศักดิ์ 2) ผีห่าและความเชื่อเกี่ยวกับการขับไล่ผีห่าในวัฒนธรรมหน้าโบราณของประเทศจีน ของอาริสา ทาวรดิษ 3) การศึกษาเส้นทางสู่วิถีเซียนของผีผู้หญิงในวรรณกรรมอภินิหาร โสวเสินจี้ อี้ยวน และซู่อี้จี้ ของสุภินดา รัตนตั้งตระกูล 4) ผีและคนเห็นผี: ความทรงจำท้องถิ่นและประวัติศาสตร์ใต้หวนในนวนิยายเรื่อง เยี่ยกวนสวีฉิ่งของจางจยาเสี่ย ของจิรายุทธ์ ھرรัชพันธุ์ 5) รอยสักกวนอูในฐานะสัญลักษณ์ของอัตลักษณ์และความศรัทธา: การวิเคราะห์เชิงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ของพิทยา ลิ้มบุตร และสุภลักษณ์ รงค์กุล และ 6) “ลั่วโถวฉง” ผีกระสือในเอกสารโบราณของจีน: วิวัฒนาการจากราชวงศ์จิ้นถึงชิง ของจักรกฤษ แนนสมบัติ และสุกัญญา ทองแห้ว

นอกจากนี้ ยังมีบทความด้านจีนศึกษาอีกจำนวน 4 เรื่อง คือ 1) การศึกษาการสืบสานและรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชนเผ่าอูว์กู๋ บนฐานคิดของกลยุทธ์การสื่อสารแบรนด์ด้วยประสาทสัมผัส ของจางฉางจวิน (张长君), จตุวิทย์ แก้วสุวรรณ และกนกพร นุ่มทอง 2) อี้ฉื่อของจีน: การเปลี่ยนผ่านจากแบบแผนชุมชนบ้านเกิดสู่แบบแผนพุทธศาสนาจีน ของดว๋าน ทิ กัญญ (Đoàn Thị Cảnh) 3) จาก “กวนซี” สู่ “กงสี” : การรวมกลุ่ม

ของชาวจีนโพ้นทะเลภายใต้หลักความสัมพันธ์ทางสังคม ของอูมา สินธุเศรษฐ และ 4) การศึกษาระบบบรรณาธิการเพื่อ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในสมัยราชวงศ์หยวน ของหลัวเจี๋ยเหวย (罗婕维) และลู่อื่อเฉียว (陆思桥)

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณนักวิชาการทุกท่านที่วางใจให้วารสารจีนศึกษาเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานของท่าน
กองบรรณาธิการหวังว่าวารสารจีนศึกษาจะสามารถเป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าเกี่ยวกับจีนศึกษาที่สำคัญต่อไปใน
อนาคต และขอขอบคุณกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านให้ความช่วยเหลือและกรุณาตรวจคัดบทความ
อย่างเต็มกำลัง ตลอดจนภาควิชาภาษาตะวันออกและสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้การสนับสนุน
ในการดำเนินการทางวารสารมาด้วยดีโดยตลอด และยินดีรับข้อเสนอแนะจากทุกท่านในการปรับปรุงวารสารให้
มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วุฒิพงษ์ ประพันธ์มิตร
บรรณาธิการวารสาร

เรื่องเล่าจากปกวารสาร

ชื่อภาพ สื่อสาร

ถ่ายโดย ชวิน พงษ์ผจญ

ในศาสนสถานแบบจีน หรือพื้นที่ซึ่งได้รับการรับรู้ในฐานะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ มักพบ
การบูชาด้วยการจุดธูปซึ่งส่งควันและกลิ่นหอมคลุ้งอยู่ในอากาศ กลิ่นของธูปในบริบทนี้มีใช้
เพียงผลจากการเผาไหม้ของวัตถุ หากแต่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทางจิตวิญญาณระหว่างมนุษย์
กับสิ่งเหนือธรรมชาติทั้ง เทพเจ้า เทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือแม้แต่ดวงวิญญาณที่ได้รับการ
การเคารพบูชา

การจุดธูปนับเป็นพิธีกรรมที่ดำรงอยู่ในวัฒนธรรมจีนมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยมี
นัยสำคัญทั้งในแง่ของการแสดงความเคารพ ความศรัทธา และการติดต่อสื่อสารกับสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ ตัวอย่างหนึ่งที่สะท้อนบทบาทดังกล่าวคือธูปหมุนวน (螺旋香) ซึ่งปรากฏในภาพ
หน้าปก เนื่องจากธูปประเภทนี้ถูกออกแบบให้สามารถเผาไหม้ได้ต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน
จึงมักถูกนำมาใช้ในบริบทที่ต้องการการอธิษฐานหรือการบูชาที่ต่อเนื่อง ดังนั้น ธูปจึงทำหน้าที่
เป็นตัวแทนของการ “สื่อสาร” ที่มาพร้อมควัน กลิ่น และแรงศรัทธา